GURU STOTRAM

Compiled by Śrī Amṛtānandanātha Sarasvatī

Transcribed from a cassette tape with minor grammatical edits. The verse translations came from direct translations as well as various internet sources.

INTRODUCTION

I've collected what I believe are some important stanzas in praise of the Guru. The grace of the Devi is passed on through the feet of the Guru. It is only right that one must remember that it is the Guru who gives you the spiritual education.

In the first stanza of the Guru Stotram I have given the Guru Parampara - the line of the Guru. My dikśa namam is Amṛtānanda, my Guru's name is Svaprakāśānanda, and his Guru's name is Kalyāṇānanda Bhārati, so this is the Guru parampara.

The Supreme Guru in our line is Dattātreya, who has written 11,000 upanishads, and who has given to the world 7 crores of mahāmantras, so he is the Mantra Śastra Supreme. He is Trinātha - Brahmā, Viṣṇu and Śiva, all together in one form and who is the Supreme Being.

There are two main Gurus in the Śrī Vidyā Upāsana, one is Dattātreya and the other is Dakṣiṇāmūrti. Dakṣiṇāmūrti is yourself and Dattātreya is a form of the Guru; there's no distinction between these two. Dakṣiṇāmūrti is the Ardhanārīśvara form of Devi and Dattāreya is the Trinātha form of the Guru.

Dattātreya has given the external modes of worship. Dakṣiṇāmūrti has only concentrated on the internal modes of worship. This is the only difference. The external modes of worship are the route through which you learn the internal modes of worship. Without knowing what to do, how can you internalize the process? So first you need to know how to do the pūjā externally, then you can translate that into a mental action.

English Version

ativarṇāśramaṃ buddhaṃ kalyāṇānanda-bhāratim |
svaprakāśātmakāṃ vande amṛtānanda-vigraham || [1]

I Praise the Enlightened One, Who Is Beyond all Castes and Stages of Life and Bestows Knowledge Like Sarasvatī, for Attaining Peace, Auspiciousness and Bliss (i.e. Kalyāṇānanda Bhārati), Who Has the Nature of Self-Illumination [Svaprakāśā] and Whose Form Is the Bliss of Immortality [Amṛtānanda].

namo'stvanantāya sahasra-mūrtaye
sahasra-pādākṣi śiroru bāhave |
sahasra-nāmne puruṣāya śāśvate
sahasra-koṭi yuga dhāriṇe namaḥ || [2]

Salutation to the Infinite One, Who Has Thousands of Forms, Thousands of Feet, Eyes, Heads, and Arms, Thousands of Names, the Eternal Puruṣa; Salutation to Him Who Supports Billions of Eons.

ṛtaṁ satyaṁ paraṁ brahma puruṣaṁ kṛṣṇa piṅgalam |
ūrdhvaretaṁ virūpākṣaṁ viśvarūpāya vai namo namaḥ || [3]

Salutation Again and Again to That Supreme Brahman, Who Is the Truth, the Cosmic Order, the Puruṣa of Blue-Decked Yellow [Shining] Hue, Ever-Celibate, Multi-Eyed [Omniscient], all-Pervasive.

akṣaratvād vareṇyatvād dhūta-saṁsāra-bandhanāt |
tattvam-asyādi lakṣyatvād avadhūtaṃ guruṃ bhaje || [4]

I Offer my Obeisances to That Avadhūta Guru, Who Possesses Undecaying Greatness, Having Freed Himself From the Bonds of Samsara and Learnt the Meaning of [the Great Saying] "Thou Art That."

dattātreya hare kṛṣṇā unmattānanda-dāyakā |
digambara mune bāla piśāca jñāna-sāgarā || [5]

Oh Dattātreya Who Is Hari Kṛṣṇa and the Mad Bliss-Bestower! Oh You the Naked Ascetic, the Hermit, the Child, the Ghoul, the Ocean of Knowledge!

vaktre caturmukho yasyā hṛde viṣṇu sadā sthitaḥ |
liṅgesadā śivasākṣāt tasmai śrī gurave namaḥ || [6]

In Whose Face Resides the Four-Faced One [Brahmā the Creator], in Whose Heart - Viṣṇu, in Whose Liṅga - Sadaśiva, to Him, the Respected Guru, I Bow.

yatra kutra sthitam liṅgam talliṅgam pūjayet śivam |
sabhūmiṃ viśvato vṛtva atyatiṣṭhad daśāṅgulam || [7]

Wherever You May Find a Liṅgam, It Should Be Worshipped as Śiva. Having Pervaded the Whole Manifest Universe, He Exceeds It by 10 Digits [i.e. He Is Limitless and Exceeds Finite Space and Time]

gamāgamasthaṃ gamanādiśūnyaṃ
cidrūpadīpaṃ timirāpahāram |
paśyāmi te sarvajanāntarasthaṃ namāmi
saṁ(gm)stham paramātmarūpam || [8]

The One Who Is Within the Movable and Immovable [Devoid of the Actions], the Light Which Is the Form of Consciousness, Removing the Blinding Darkness. I See Him Residing Within all Beings. I Bow to the One Who Is Situated in the Form of the Supreme Self.

deho devālayaḥ prokto jīvo devaḥ sanātanaḥ |
tyajed-ajñāna-nirmālyaṁ so'haṁ bhāvena pūjayet || [9]

The Body Is the Temple. Since the Beginningless Time the Jīva Has Been the Deity of This Temple. May One Remove Wilted Flowers of Ignorance and Worship the Lord With an Understanding That He Is Non-Separate From Oneself.

haṁsa-haṁsaḥ paramahaṁsaḥ |
haṁsa-so'haṁ | haṁsa-so'haṁ | so'haṁ-hamsaḥ || [10]

haṁsa-haṁsāya vidmahe
paramahaṁsāya dhīmahi
tan no haṁsaḥ pracodayāt || [11]

Oṁ. May We Know the Guru, Who Teaches Discernment of the Eternal From the Ephemeral. May We Meditate on the One Who Is the Supreme Guru. May That Guru Illuminate our Path and Enlighten Us.

vāgarthāviva saṁpṛktau vāgartha-pratipattaye |
jagataḥ pitarau vande pārvatī-parameśvarau || [12]

Just as the Word and its Meaning Are Inseparable, So Are the Parents of the Universe Pārvatī and Parameśvara Exist as a Two-in-One Entity. I Bow Down to Them in Reverence.

yā devī sarvajananī yoniścaitanya-rūpiṇī |
vāme pūjyā svātma-śaktiḥ guruliṅgāṅga-yoginī || [13]

The Goddess - the Mother of All, Who Has the Form of the Yoni of Consciousness; She Should Be Worshipped on the Left Side of the Body as One's Own Śakti; the Yogini, Who Causes One To Unite With the Guruliṅga [Supreme Guru/Principle].

hariḥ oṃ | śrī gurubhyo namaḥ | hariḥ oṃ

▽

Sanskrit and Telugu Version

अतिवर्णाश्रमं बुद्धं कल्याणानन्दभारतिम् ।
स्वप्रकाशात्मकां वन्दे अमृतानन्दविग्रहम् ॥
అతివర్ణాశ్రమం బుద్ధం కల్యాణానందభారతిమ్
స్వప్రకాశాత్మకాం వన్దే అమృతానందవిగ్రహమ్ ॥ [1]

नमोऽस्त्वनन्ताय सहस्रमूर्तये सहस्रपादाक्षि शिरोरु बाहवे ।
सहस्रनाम्ने पुरुषाय शाश्वते सहस्रकोटि युग धारिणे नमः ॥
నమోఽస్త్వనన్తాయ సహస్రమూర్తయే సహస్రపాదాక్షి శిరోరు బాహవే ।
సహస్రనామ్నే పురుషాయ శాశ్వతే సహస్రకోటి యుగ ధారిణే నమః ॥ [2]

ऋतं सत्यं परं ब्रह्म पुरुषं कृष्ण पिङ्गलम् ।
ऊर्ध्वरेतं विरूपाक्षं विश्वरूपाय वै नमो नमः ॥
ఋతం సత్యం పరం బ్రహ్మ పురుషం కృష్ణ పిఙ్గలమ్ ।
ఊర్ధ్వరేతం విరూపాక్షం విశ్వరూపాయ వై నమో నమః ॥ [3]

अक्षरत्वाद् वरेण्यत्वाद् धूतसंसारबन्धनात् ।
तत्त्वमस्यादि लक्ष्यत्वाद् अवधूतं गुरुं भजे ॥
అక్షరత్వాద్ వరేణ్యత్వాద్ ధూతసంసారబన్ధనాత్ ।
తత్త్వమస్యాది లక్ష్యత్వాద్ అవధూతం గురుం భజే ॥ [4]

दत्तात्रेय हरे कृष्णा उन्मत्तानन्ददायका ।
दिगम्बर मुने बाल पिशाच ज्ञानसागरा ॥
దత్తాత్రేయ హరే కృష్ణా ఉన్మత్తానందదాయకా ।
దిగమ్బర మునే బాల పిశాచ జ్ఞానసాగరా ॥ [5]

वक्त्रे चतुर्मुखो यस्या हृदे विष्णु सदा स्थितः ।
लिङ्गेसदा शिवसाक्षात् तस्मै श्री गुरवे नमः ॥
వక్త్రే చతుర్ముఖో యస్యా హృదే విష్ణు సదా స్థితః ।
లిఙ్గేసదా శివసాక్షాత్ తస్మై శ్రీ గురవే నమః ॥ [6]

यत्र कुत्र स्थितम् लिङ्गम् तल्लिङ्गम् पूजयेत् शिवम् |
सभूमिं विश्वतो वृत्व अत्यतिष्ठद् दशाङ्गुलम् ||
యత్ర కుత్ర స్థితమ్ లిఙ్గమ్ తల్లిఙ్గమ్ పూజయేత్ శివమ్ |
సభూమిం విశ్వతో వృత్వ అత్యతిష్ఠద్ దశాఙ్గులమ్ || [7]

गमागमस्थं गमनादिशून्यं चिद्रूपदीपं तिमिरापहारम् |
पश्यामि ते सर्वजनान्तरस्थं नमामि संस्थम् परमात्मरूपम् ||
గమాగమస్థం గమనాదిశూన్యం చిద్రూపదీపం తిమిరాపహారమ్ |
పశ్యామి తే సర్వజనాన్తరస్థం నమామి సగ్ స్థమ్ పరమాత్మరూపమ్ || [8]

देहो देवालयः प्रोक्तो जीवो देवः सनातनः |
त्यजेदज्ञाननिर्माल्यं सोऽहं भावेन पूजयेत् ||
దేహో దేవాలయః ప్రోక్తో జీవో దేవః సనాతనః |
త్యజేదజ్ఞాననిర్మాల్యం సోఽహం భావేన పూజయేత్ || [9]

हंसहंसः परमहंसः | हंससोऽहं | हंससोऽहं | सोऽहंहम्सः ||
హంసహంసః పరమహంసః |
హంససోఽహం | హంససోఽహం | సోఽహంహమ్సః || [10]

हंसहंसाय विद्महे परमहंसाय धीमहि
तन् नो हंसः प्रचोदयात् ||
హంసహంసాయ విద్మహే పరమహంసాయ ధీమహి
తన్ నో హంసః ప్రచోదయాత్ || [11]

वागर्थाविव संपृक्तौ वागर्थप्रतिपत्तये |
जगतः पितरौ वन्दे पार्वतीपरमेश्वरौ ||
వాగర్థావివ సంపృక్తౌ వాగర్థప్రతిపత్తయే |
జగతః పితరౌ వన్దే పార్వతీపరమేశ్వరౌ || [12]

या देवी सर्वजननी योनिश्चैतन्यरूपिणी ।
वामे पूज्या स्वात्मशक्तिः गुरुलिङ्गाङ्गयोगिनी ॥
యా దేవీ సర్వజననీ యోనిశ్చైతన్యరూపిణీ ।
వామే పూజ్యా స్వాత్మశక్తిః గురులిఙ్గాఙ్గయోగినీ ॥ [13]

हरिः ॐ । श्री गुरुभ्यो नमः । हरिः ॐ
హరిః ఓం । శ్రీ గురుభ్యో నమః । హరిః ఓం

▽